

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

30 ΜΑΪΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 22

ΝΟΜΟΣ 4596

Περὶ ἱεροκηρύκων. *

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Παρ' ἐκάστη Μητροπόλει διορίζεται προτάσει τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ Διατάγματος εἰς τοῦλάχιστον ἱεροκῆρυξ, κληρικὸς ἄγαμος, πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς ἔχων βαθμὸν εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἱεροκῆρυκες μισθοδοτούμενοι ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν, τὰς ἀδείας καὶ τὴν σύνταξιν εἰς τὰς σχετικὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἱεροκῆρυκες προάγονται, μετατίθενται καὶ ἀπολύονται διὰ Διατάγματος, προτάσει τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου, θεωρουμένης ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὡς πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἱεροκῆρυξ οὐδεμίαν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδὲ νὰ ἀσκήσῃ ἐφημερικὰ καθήκοντα, δύναται δὲ μόνον νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ἱεροτελεστίας ἀδείᾳ τοῦ οἴκειου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετὰ γνώμην τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καθορισθήσονται τὰ καθήκοντα τῶν ἱεροκηρύκων καὶ τὰ τῆς πρακτικῆς αὐτῶν μορφώσεως.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς τακτικὴν μόρφωσιν τῶν ἱεροκηρύκων ἰδρύεται ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ ἢ ἄλλοῦ εἰδικῶν φροντιστηρίον ἱεροκηρύκων διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ διευθυνομένου ὑπὸ καθηγητοῦ τῆς πρακτικῆς Θεολογίας. Ὁ ὄργανισμὸς τοῦ φροντιστηρίου τούτου καθορίζεται διὰ Διατάγματος.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνή-

*) Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως, τευχ. Α'. ἀριθ. φύλλου 138 τῆς 2 Μαΐου 1930.

σεως καὶ ἐκ. ελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς

Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

ΝΟΜΟΣ 4604

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18)26 Σεπτεμβρίου 1929 Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν.Δ. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων» καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» *)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρώτον.

Κυροῦνται τὸ προσηρημένον εἰς τὸν παρόντα νόμον Νομοθ. Διάταγμα τῆς 18)26 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου», ἐκδοθέν μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν ὑπ' ἀριθ. 2154 ἐ. ἔ. τῆς δυνάμει τῆς ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καταρτίσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 357 (Τεῦχος Α') τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

*) Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τευχ. Α'. ἀριθ. φύλλου 140 τῆς 2 Μαΐου 1930.

Περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περί αποδόσεως εις την Έκκλησιαν των» κατά τας διατάξεις περί 'Αεροπορικής 'Αμύνης περιελθόντων αυτή κτημάτων και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου ΓΥΙΔ' «περί Γενικού Έκκλησιαστικού Ταμείου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει την από 16 'Ιουλίου 1929 απόφασιν της Βουλής «περί εξουσιοδότησεως της Κυβερνήσεως προς έκδοσιν Ν. Διατάγματος κατά τας διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὴν υπ' ἀριθ. 2154 ἐ. ἑ. σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καταρτισθείσης Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

*Ἄρθρον 1.

Ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περί ἀκυρώσεως συμβάσεως Μοναστηριακῶν κλπ. κτημάτων» καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 5 'Ιανουαρίου 1926 ὁμοίου «περί ἀκυρώσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ.», καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ., ὡς πρὸς τὰ μισθωθέντα κτήματα τῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ἢ δὲ κυριότης, ἢ νομῆ καὶ ἢ κατοχὴ τῶν κτημάτων τούτων λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τοῦ δικαιούχου Μονᾶς καὶ Ναοῦ.

*Ἄρθρον 2.

Μισθώσεις τῶν κτημάτων τούτων γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' καὶ μὴ λήξασαι εἰσέτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἀκυρουμένων τῶν ἀνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων συνομολογηθεισῶν μισθώσεων ἀνευ δικαιώματός τινος ἀποζημιώσεως τῶν μισθωτῶν.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦνται, θεωρούμενα ὡς οὐδέποτε ἰσχύσαντα.

*Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 'Ιανουαρίου 1926 ὁμοίου, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, τροποποιοῦνται προκειμένου περί κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν ἐκποιηθέντων ἀκύρως, ὡς ἑξῆς :

1. Θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι αἱ ἀπὸ τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1922 μέχρι 4 Νοεμβρίου 1926 συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν καὶ Ναῶν συμβάσεις ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτων δικαιῶν ἐπ' αὐτῶν ὅσαι ἐγένοντο παρὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων ἢ ἀνευ δημοπρασίας, τὰ δὲ κτήματα, περί ὧν αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις, ἐπανερχονται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς πρῶην κυρίους, οἵονει νομεῖς αὐτῶν μονᾶς καὶ ναοῦς,

θεωρουμένουσ ὡς μηδέποτε ἀποδαλόντας τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων τούτων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως οἰουδήποτε κατόχου ὅπως ἀποδώσῃ τὴν κατοχὴν κτήματος, ἐπανερχομένου αὐτοδικαίως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος εἰς Μονὴν ἢ Ναόν, ἀποφασίζονται ἐπὶ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου εὐαγεῦσ οἴκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἐπομένων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τῆς τριαύτης ἀπεφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιτρέπεται ἄφρασις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου ἐν τὰς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς παρατεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ ἔφρασις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπεφάσεως τοῦ Προέδρου.

*Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι συμβάσεις λογίζονται ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ'. Ἐὰν ὅμως ἡ δημοπρασία ἐκποίησις ἐγένετο μετὰ τὴν 1ην 'Ιανουαρίου 1924 καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δικαίου τοιοῦτου, οἱ ἐκποίησαντες Μονῆ ἢ Ναὸς δύνανται νὰ ζητήσωσι δι' ἀγωγῆς ἀπὸ τῶν μετ' αὐτῶν συμβληθέντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς συναφσεως τῆς συμβάσεως δικαίον τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ ἐν ἑτος, ἀρχομένης τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τοῦ κυρουμένου καὶ τροποποιουμένου τὸ ἀνωτέρω Ν. Διάταγμα.

Λογίζονται ἐπίσης ἔγκυροι συμβάσεις ἐκποιήσεως συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν ἢ Ναῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικῶ Νόμου καὶ κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστη διατάξεις, μὴ ἐφαρμοζομένων δι' αὐτὰς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐκδοδεῖσαι μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1926 ἀποφάσεις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 ἀριθμὸς τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 περί εἰσπράξεως τῆς διαφορᾶς τοῦ τιμήματος κτήματος Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀπὸ τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δικαίον τίμημα αὐτοῦ, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἐφόσον ἐξετελέσθησαν καὶ καθ' ὃ μέρος ἐξετελέσθησαν, πᾶσι δὲ ὅ,τι εἰσπραχθῆ δυνάμει τοιοῦτων ἀποφάσεων μέχρι τῆς 15ης 'Ιουλίου 1927 παραμένει ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐπιστρέφεται εἰς τὰς δικαιούχους Μονᾶς ἢ Ναοῦς.

Διὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα εἰσπραχθέντα αἱ ἀποφάσεις αὗται φέρονται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς ἢ τοῦ ἑτέρου συμβληθέντος τοῦ ἔχοντος ἐννομον συμφέρον ἐνώπιον τοῦ

Πρωτοδικίου Προέδρου των Πρωτοδικών της τοποθεσίας του ακινήτου, όστις κατόπιν έρεύνης και βεβαιώσεως των εν τή απόφασει πραγματικών περιστατικών κατά την διαδικασίαν των άρθρων 634 και έπόμενα της Πολιτικής Δικονομίας κηρύσσει έκτελεστάς τάς αποφάσεις ταύτας έν όλω ή έν μέρει ή και τελείως άπορρίπτει.

Η απόφασις του Προέδρου προσωρινήν έχει ισχύν, μη άσκούσα έπιρροήν εις την κυρίαν δίκην περί της τοιαύτης διαφοράς του τιμήματος.

Άρθρον 6.

Άπασαι αι ύπερ της Άεροπορικής Άμόνης γενόμενα: μεταγραφαι κτημάτων Μονών και Ναών περιελθόντων αυτήν δυνάμει των καταργουμένων ως άνω διατάξεων άκυροϋνται εξ ύπαρχής δυνάμει του παρόντος διαγραφομένης της σχετικής πράξεως αιτήσεϊ των έχόντων έννομον προς τούτο συμφέρον.

Άρθρον 7.

Έάν κτήμα Μονής ή Ναού εκ των άποδιδομένων αυτοίς δυνάμει των άλλων διατάξεων του παρόντος έπωλήθη παρά της Άεροπορικής Άμόνης μέχρι της 10ης Νοεμβρίου 1927, ο πρώην κύριος αυτού Ναός ή Μονή λαμβάνει παρά της Άεροπορικής Άμόνης τό εκ της πωλήσεως του κτήματος εισπραχθέν τίμημα ο δε άγοραστής διατηρεί πάντα τά εκ της συμβάσεως μετά της Άεροπορικής Άμόνης κτηθέντα δικαιώματα, διατηρουμένων έν ισχύϊ έν τή περιπτώσει ταύτη των ύπερ της Άεροπορικής Άμόνης και αυτού μεταγραφών του κτήματος.

Αί άποφάσεις της Άεροπορικής Άμόνης περί εκποιήσεως ακινήτων αι έκδοθεΐσαι μέχρι της άνωτέρω προθεσμίας αι κινουποιηθείσαι και γενόμεναι άποδεκται π ρά του άγοραστοϋ, έφ' όσον κατεβλήθη τό 1/4 τουλάχιστον του τιμήματος, δέν έτελειώθησαν όμως διά της ύπογραφής της συμβάσεως άγοραπωλησίας, τίθενται ύπό την κρίσιν του Υπουργικού Συμβουλίου άποφαινομένου ύπερ της ύπογραφής ή μη της συμβάσεως.

Έάν τοιοϋτον κτήμα εξεμισθώθη παρά της Άεροπορικής Άμόνης μέχρι της 10ης Νοεμβρίου 1927, ή τοιαύτη μίσθωσις εάν έτηρήθησαν αι νόμιμοι περί δημοπρασιών διατυπώσεις διατηρείται έν ισχύϊ, θεωρουμένης ως ληξάσης της προηγουμένης ύπό της Μονής ή Ναού συνολογηθείσης μισθώσεως άνευ δικαιώματος τινος άποζημιώσεως του μισθωτοϋ, υποκαθίσταται δε αυτοδικαίως εις πάντα τά δικαιώματα της έκμισθωτριάς Άεροπορικής Άμόνης ο ανακτών την κυριότητα του κτήματος Ναός ή Μονή, εις τον όποιον δίδονται πάσαι αι ύπό του μισθωτοϋ δοθεΐσαι εις την Άεροπορικήν Άμυναν έγγυήσεις. Τά παρά της Άεροπορικής Άμόνης εισπραχθέντα μέχρι της 15ης Ιουνίου 1927 μισθώματα παραμένουσιν ύπερ αυτής.

Άρθρον 8.

1. Ο άποκτήσας την κυριότητα ή έμπράγματον δι-

καίωμα παρά Μονής ή Ναού δυνάμει συμβάσεως θεωρουμένης άκύρου κατά τό άρθρον 3 του παρόντος, ο καθολικός ή ειδικός αυτού διάδοχος έχει αξίωσιν διά τής παρ' αυτού και των δικαιοπαρόχων των δικαιωμάτων του καταβληθείσας άναγκαΐας ή έπωφελείς δαπάνας, έχων δικαίωμα κατασχέσεως του κτήματος μέχρι της άποδόσεως αυτών. Την κατάσχεσιν βεβαιουμένων τοιοϋτων δαπανών έφείλει ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών να άναγνωρίσῃ ύπερ του δικαιούχου, δικάζων επί άποδόσεως κτήματος εις Μονήν ή Ναόν κατά την περίπτωση του άρθρου 3 αριθμός 2. Διά τας πολυτελείς δαπάνας ούδεμίαν άξιωσιν έχει ο καταβαλών τοιαύτας, έχων μόνον δικαίωμα άφαιρέσεως έφ' όσον δέν κλάπτεται τό πράγμα.

2. Είς περίπτωση καθ' ήν έπιστρεφομένου κτήματος εις Μονήν ή Ναόν άντιτάσσεται κατ' αυτών τό δικαίωμα παρακατασχέσεως αυτού παρὰ του δικαιούχου ένεκεν άναγκαίων ή έπωφελών δαπανών δύναται ο κύριος του κτήματος Ναός ή Μονή δι' αίτήσεως αυτοτελοϋς προς τον πρόεδρον των Πρωτοδικών της τοποθεσίας του ακινήτου ή και κατά την διαδικασίαν του άρθρου 3 αριθμός 2 να ζητήσῃ τον προσδιορισμόν των δαπανών τούτων. Ο πρόεδρος δικάζει κατά τά άρθρα 634 και έπόμενα της Πολ. Δικονομίας, δύναται δε να διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, διορίζων ένα ή τρεις πραγματογνώμονας. Ο κύριος του κτήματος Μονή ή Ναός κατάθετων τό διά της άποφάσεως του προέδρου δρισθησέμενον ποσόν εις τό Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων δύναται να λάβῃ άμέσως την κατοχήν του επανερχομένου εις την κυριότητα του κτήματος κατά την διαδικασίαν του άρθρου 3 αριθμός 2, άτονοϋντος του δικαιώματος περί κατασχέσεως του διακατόχου μετά την ως άνω κατάθεσιν του ποσού των δαπανών. Η απόφασις του προέδρου έχει προσωρινήν ισχύν μη άσκούσα έπιρροήν εις την κυρίαν δίκην διά τον προσδιορισμόν των δαπανών τούτων. Άμφότεροι οι διάδικοι δύνανται δι' άγωγής να ζητήσωσιν ο μόν Ναός ή Μονή την έπιστροφήν του ύπ' αυτών επί πλέον καταβληθέντος ποσού δαπανών, ο δε διακάτοχος τῆ πράγματι τό παρ' αυτού καταβληθέν ποσόν.

Άρθρον 9.

1. Αί Μοσαι ή οι Ναοι εις τους όποιους επανέρχεται κτήμα κατά τό άρθρον 3 του παρόντος οφείλουσιν να καταβάλωσιν εις την Άεροπορικήν Άμυναν τό κατά τό άρθρον 9 του Νομοθ. Διατάγματος της 4ης Νοεμβρίου 1926 επιστραφέν παρά της Άεροπορικής Άμόνης τίμημα εις τους ύπερ ών αι έν άρθρω 3 του παρόντος αναφερόμεναι εκποιήσεις.

2. Μη επιστραφέντος του άνω τιμήματος παρά της Άεροπορικής Άμόνης αι Μοσαι ή οι Ναοι εις τους όποιους επανέρχεται αυτοδικαίως κτήμα κατά την διάταξιν του άρθρου 3 του παρόντος οφείλουσιν να επιστρέψωσι τό παρ' αυτών εισπραχθέν ποσόν δυνάμει της άκυρουμένης συμβάσεως εις τον μετ' αυτών συμ-

βληθέντα, τούς καθολικούς ἢ εἰδικούς αὐτοῦ διαδόχους. Ἡ ἀξίωσις αὐτῶν περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τιμήματος δίδει εἰς αὐτοὺς δικαίωμα παρακατασχέσεως τοῦ πράγματος μέχρι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμήματος· παρὰ τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανειῶν. Τὴν παρακατάσχεσιν ταύτην, μὴ κατατεθέντος τοῦ τιμήματος, ὑφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου ἐν τῇ ἀποφάσει.

*Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐπὶ τοῦ οὕτως ἐπιστρεφόμενου κτήματος ὑπάρχουσαι ἐγγεγραμμέναι ὑπὲρ τρίτων ὑποθήκαι ἢ προσημειώσεις κατὰ τοῦ ἀγρῶσαντος τὸ κτῆμα ἢ τοῦ ἀποκτήσαντος ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν αὐτοῦ διαδόχων ἐξαλείφονται ἕκαστὴ ἢ ἡ Μονὴ ἢ ὁ Νὰς καταθέσῃ ὑπὲρ τοῦ μετ' αὐτοῦ συμβληθέντος καὶ τῶν ἐνυποθηκῶν δανειστῶν του τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τίμημα ὡς καὶ τὸ καθορισθὲν διὰ τῆς ἀπαφάσεως τοῦ προέδρου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ποσὸν δαπανῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανειῶν. Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἔχουσι δικαίωμα προτιμῆσεως ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων, τὴν δὲ διανομὴν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως διατάσσει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου διὰ πράξεώς του, διατάσεων ἐπίσης τὴν ἐξάλειψιν τῶν ὑποθηκῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς.

*Ἄρθρον 11.

Κτήματα Μονῶν ἢ Ναῶν ἀπαλλοτριωθέντα ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἐπαναφέρονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρῶτον κύριον Ναὸν ἢ Μονὴν, διαγραφομένων αὐτοδικαίως τῇ αἰτήσει τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ τῶν ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τρίτων ἢ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένων μεταγραφῶν. Ἐπὶ τῶν οὕτως ἀποδιδομένων ταῖς Μοναῖς ἢ Ναοῖς κτημάτων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως, τὰς παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένας πωλήσεις τοιοῦτων κτημάτων, τὰς τυχόν γενομένας ἐπ' αὐτῶν ἀναγκίας καὶ ἐπιπλεεῖς δαπάνας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποθήκας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τινος ἕπως ἀποδῶσῃ τὸν κατοχὴν κτήματος ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικήν ἐγκατάστασιν προσφύγων, ὡς καὶ ὑπὲρ Συνεταιρισμῶν ἀναπήρων πολέμου, μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν πράγματι ἀναπήρων μελῶν αὐτῶν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ταῦτα κεῖνται ἐκτὸς τοῦ περιβόλου Μονῶν ἢ Ναῶν.

*Ἄρθρον 12.

Ἐὰν διακάτοχος κτήματος ἐκ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰς Μονὰς ἢ Ναοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3

καὶ 11 μετέβαλε δαπάναις αὐτοῦ ἢ τῶν δικαιωπαρῶν τῶν δικαιωμάτων του τὸ ἀκίνητον ἀπὸ οἰκοπέδου εἰς οἰκοδομὴν περαιωθεῖσαν ἢ ἡμιτελῆ μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927 καὶ ἀπὸ ἀγροῦ εἰς μόνιμον φτελάν, οὗτος δύναται νὰ παραμείνῃ κύριος τοῦ κτήματος, ἐκτὸς ἐὰν κεῖται ἐντὸς περιβόλου Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀντιτάσεων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην μεταβολὴν τοῦ κτήματος καὶ ἐπὶ καταβολῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιούχον Μονὴν ἢ Ναὸν τοῦ δικαίου τιμήματος τοῦ κτήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πωλήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς δικαίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 11.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, τάσσων ἐν τῇ ἀποφάσει του προθεσμιασὸν ὄχι μείζονα τοῦ ἐνὸς ἔτους διὰ τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς πραγματικῆς ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ ἐπιθυμούντος μὴ ἀφαιρεθῆ παρ' αὐτοῦ ἡ κυριότης τοῦ κτήματος.

Ὁ καταβλὼν τὴν διαφορὰν ταύτην λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀποβαλὼν τὴν κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ κτήματος.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἀνω διαφορᾶς ἐντὸς τῆς ἐπὶ τοῦ Προέδρου ταχθείσης προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαίου τοῦ διακατόχου ἕπως διατηρήσῃ τὸ κτῆμα, ἐφαρμόζονται δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καταβληθείσας ἀναγκίας καὶ ἐπιπλεεῖς δαπάνας καὶ τοῦ ἄρθρου 9 διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν τίμημα ἢ ποσὸν ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, προσωρινῶν ἔχουσα ἰσχὺν δὲν ἐμποδίζει τοὺς διαδίκους νὰ ζητήσωσι διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς τὸν ὀριστικὸν καθορισμὸν τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ συνεπῶς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἢ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντων.

*Ἄρθρον 13.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως τῶν διατάξεων» τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. καὶ περὶ τρεποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διατάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν καταπαυμένων κτημάτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν» ὡς ἐτροποποιήθησαν ἢ συνεπληρώθησαν δὲ μεταγενεστέρως διατάξεων.

*Ἄρθρον 14.

Τὰ κτήματα τῶν Μονῶν ἢ Ναῶν δύνανται νὰ διατεθῶσι πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν προσφύγων, μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ ὑπὲρ Κοινοτήτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν των κατὰ τὰς προέκους ἐκποιήσεως διατάξεις τοῦ ἀγροτ. νόμου καὶ

τόπον αποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποσον ὀρίζει καὶ τὸ τίμημα. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐπίσης πρὸς Ἴδρυσιν Γεωργικῶν Σχολῶν ἢ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν. Δι' εἰδικοῦ νόμου κανονισθῶσιν τὰ περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ μέλλον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπίσης προσφύγων, ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ μικρῶν κτηνοτρόφων. Αἱ μέχρις ἔως τῆς 10ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. γενόμεναι τοιαῦτα: κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων παραμένουσιν ἰσχυραί.

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ ἐκυτοῦ ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις μοναστηριακῶν γηπέδων ἐπὶ σκοπῶν ἀνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων μὴ ἀνεγερθέντων μέχρι σήμερον ἀκυροῦνται, ἐπανερχομένων αὐτοδικαίως τῶν ἀκινήτων τούτων εἰς τὴν κυριότητα τῶν τέως κυρίων αὐτῶν Μονῶν καὶ Ναῶν.

3. Κτήματα Ναῶν ἢ Μονῶν χρησιμοποιούμενα ὡς γυμναστήρια δημόσια ἢ ἀνεγνωρισμένων γυμναστικῶν συλλόγων παραμένουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τούτων ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ὡς τοιαῦτα, τῆς ἰδιοκτητίας Μονῆς ἢ Ναοῦ διατηρούντων τὴν ψιλὴν μόνον κυριότητα ἐπ' αὐτῶν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ διατεθῶσι τοιαῦτα κτήματα εἰς γυμναστικοὺς συλλόγους ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς γυμναστήρια ἢ πρὸς ἐπέκτασιν τοιούτων ὑφισταμένων. Ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ὡς γυμναστήρια δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτριώσιν δι' ἄλλους σκοποὺς, ἀκυρουμένης πάσης τοιαύτης τυχὸν γενόμενης.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπὶ μισθώσεων πέραν τῆς πενταετίας καὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἀξίας ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν κοινοποιοῦνται μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἐπίσης προκειμένου περὶ συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 16.

1. Ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 μέχρι 4ης Νοεμβρίου 1926 συναφθείσας παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δήμων συμβάσεις ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτων δικαίων ἐπ' αὐτῶν, τὰς μὴ γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἢ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθμὸς 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦνται, θεωρουμένη ὡς μεδέποτε ἰσχύασα.

2. Κυροῦνται ὡς πρὸς τὰς συμβάσεις ταύτας τὰς γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἢ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθμὸς 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926.

3. Ὡς πρὸς τὰ κτήματα τῶν Κοινοτήτων τὰ μισθωθέντα ἢ τὰ ἀκίνητα ἐκποιηθέντα ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 μέχρι 13, συμπεριλαμβανόμενου,

τοῦ παρόντος, τῆς κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τῶν κτημάτων τούτων λογιζομένης ὡς οὐδέποτε ἀφαιρεθείσης ἀπὸ τὴν δικαιοῦχον Κοινότητα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἀρθρα 6 καὶ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 καταργοῦνται. Ἠσσά, ἄτινα εἰσέπραξεν ἢ Ἀεροπορικὴ Ἀμυνα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος, παραμένουσιν εἰς ἔφελες αὐτῆς.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργηθεῖσαι πράξεις βάσει τῶν ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 καὶ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διαταγμάτων «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κλπ.» εἰσὶν ἔγκυροι.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 καὶ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ νόμου 3533 «περὶ τοῦ ἐπιδόματος τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καθίσταται ἑξαμελὲς ἀποτελούμενον α') ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, καὶ δύο Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ἐκλεγομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, β') τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, γ') τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ δ') τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Διὰ τὴν ἀπαρτίαν καὶ πρὸς λήψιν ἐν γένει ἐγκύρου ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τεσσάρων μελῶν, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως τὰ δύο ἐκ Μητροπολιτῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐν αὐτῷ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερεὺς καὶ υπογράφει ἀντ' αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀποφάσεις.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μετέχει τῶν συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς εἰσηγητῆς ἐπὶ ἀπασῶν τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων, διατυπουμένης τῆς γνώμης του εἰς τὰ πρακτικά.

Τούτων ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσιν ἐκτὸν δραχμᾶς κατὰ συνεδρίασιν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ, ὀριζόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου διορίζονται καὶ προάγονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ

Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀσκεῖ καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς πειθαρχικοῦ τοιοῦτου, προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἐκτελοῦνται μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

*Ἄρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι τινὰ ἐκ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰς τὰ οἰκεία Μητροπολιτικά Συμβούλια, ἢ καὶ τὸν οἰκείον Μητροπολίτην.

*Ἄρθρον 20.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος καταργεῖται, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν προγενεστέρων διατάξεων μετὰ τῆς προσθήκης «οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταργουμένου ἐδαφίου διορισμοὶ καὶ προαγωγαὶ παραμένουσιν ἔγκυροι». Αἱ δὲ θέσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐξισοῦνται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

*Ἄρθρον 21.

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπόχρεον νὰ λαμβάνῃ ἀπόφασιν ἐντὸς μηδὲς κοινοποιεῖ ταύτην εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τῆς λήψεως ἀποφάσεως.

*Ἄρθρον 22.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

*Ἄρθρον 23.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ἰπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα συνερχομένην συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1929

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων

Θ. Σοφοῦλης

Τὰ μέλη

Δ Δίγκας, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαυρῆς, Π. Βουρλούμης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης.

*Ἄρθρον δεῦτερον.

Τὸ ὡς ἄνω κυρούμενον Ν. Δ. τῆς 18)26 Σεπτεμβρίου 1926 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται:

«Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος πράξεις μεταγράφονται ἐπιμελεῖα τῶν μονῶν καὶ ναῶν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῶν μεταγραφῶν».

2. Ἐν ἐδαφίῳ 2 τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 μετὰ τὴν λέξιν «Προέδρου» προστίθεται:

«ἐξουσίας προσωρινὴν ἰσχύϊν, μὴ ἀσχοῦσαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τὴν κυρίαν δίκην».

3. Ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 5 ἡ λέξις «Ἰουλίῳ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Νοεμβρίου».

4. Ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 7 μετὰ τὰς λέξεις «εἰσπραχθέν τίμημα» προστίθενται αἱ λέξεις «μετὰ τὴν 13ην Νοεμβρίου 1927».

5. Ἐν ἐδαφίῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 ἡ λέξις «Ἰουλίῳ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Νοεμβρίου».

6. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 11 προστίθεται:

«Ἐν διαφωνίᾳ ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδαφ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος».

7. Ἐν ἄρθρῳ 15 μετὰ τὴν λέξιν «πενταετίας» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ μὲ μίσθωμα ἐτήσιον 5.000 δραχμῶν ὡς»

8. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 διατάξις «θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύουσα» διαγράφεται, ἀντικαθιστάμενη διὰ τῆς ἑξῆς:

«καὶ κατὰ τὴν ἰσχύϊν ὅμως αὐτῆς τελεσθεῖσαι πράξεις παραμένουσιν ἰσχυραί».

9. Ἐν ἐδαφίῳ 7 τοῦ ἄρθρου 18 αἱ λέξεις «ἑκατὸν δραχμᾶς κατὰ συνεδριάσιν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

«ἑκατὸν πενήκοντα δραχμᾶς κατὰ συνεδριάσιν, μὴ δαναμένου τοῦ συνόλου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν νὰ ὑπερβῆ τὰς δύο χιλιάδας δραχμῶν».

10. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 μετὰ τὴν φράσιν «τοῦ παρόντος ἄρθρου» προστίθεται ἡ φράσις «ἔφ' ὅσον μόνον οἱ ἀγορασταὶ εἶναι μικροὶ κτηνοτρόφοι ἢ ἀκτήμονες αὐτοκαλλιεργηταί». Ἡ περὶ τούτου κρίσις ἀνήκει εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προσφύγῃ τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἢ ὁ δικαιοδότης αὐτοῦ ὄργανισμός ἢ συνεταιρισμὸς ἀκτῆ μόνων καλλιεργητῶν ἢ ἐκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων, κατοικοῦντων ἢ διαμενόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος, ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτήμα.

Ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν εἶνε ὁ ἀρμόδιος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, καὶ κατὰ

ἔρσειν, ἀσκουμένην ἐν τὸς μηνός, ὁ ἀρμόδιος Πρόεδρος τῶν Ἐφετών.

11. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 14 προστίθεται ἡ φράσις «κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἔδαφιου 2 τοῦ ἄρθρου 4».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς

Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ Δίγκας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Εὐγηρίας Πρόνοια.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν κατ' αὐτὰς τελεσθέντων ἐγκαινίων τοῦ νέου φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος «Εὐγηρίας Πρόνοια» ἐπιβάλλεται νὰ ἐξαρθῇ προσηκόντως ἡ σπουδαιότης τόσο τῆς πρωτοβουλίας τῆς ιδρύσεως του, ὅσον καὶ τῆς εἰς ἔργον ἐνσάρκώσεως τῆς πρωτοτύπου ἰδέας. Ἡ ἐν ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων βίωσις τοῦ γήρατος εἶνε βεβαίως τὸ καθ' ὄλου ὀδυνηροτέρα τῆς ἐν ἀκμῇ τῶν σωματικῶν δυνάμεων ἀνεχθείας, διὰ λόγους ὧν ἡ ἀνάπτυξις περιττεῖται. Πολλαπλάσιος ὅμως εἶνε ὁ πόνος τῆς πτωχείας ὅταν ὁ πάσχων εἶνε ἀπόμαχος τῆς διανοητικῆς στρατείας, καθ' ἣν ἡ διανοητικὴ του λαμπὰς δι' ὅλης ἐτήκετο τῆς ζωῆς ἵνα τοὺς ἄλλους φωτίξῃ. Εἰς τὸ πτωχὸν τῆς λαμπάδος ταύτης ὑπόλειμμα παρέχεται διὰ τῆς ιδρύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἀσύλου εὐγηρία δικαία. Δὲν ἐκφράζεται διὰ λόγων ἡ εὐγένεια τῆς πρωτοβουλίας, ἡ λεπτότης τῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἡ ἐκλεκτικότητα τῆς φιλανθρωποῦ εὐρετικότητος. Μονον ἡ ἐκφρασις βαθείας εὐγνωμοσύνης τῆς ἀνεπτυγμένης κοινωνίας δύναται νὰ παραστήσῃ τὸ ὥραλον μέγεθος τῆς ψυχικῆς εὐγενείας τῆς εὐεργέτιδος ἰδρυτρίας κυρίας Παλμύρας Δάμψα.

Sik Transit...

Ἐκ τῆς «Evangelische Deutschland» πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ προστατευόμενος τῆς διασῆμου ἀρχιεπισκόπου κυρίας Annie Besant καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτος παραιτηθῆς τοῦ ἀξιώματος τοῦ «Μεσοαίου», εἰς ὃ εἶχεν ὑπ' αὐτῆς ἀναβιβασθῆ, «Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς» Κρισναμούρτη προσελήφθη ὡς ἠθοποιὸς ὑπὸ τῆς ἀμερικανικοῦ κινήματογράφου. Πολ-

λὼν βεβαίως συλλυπητηρίων εἶνε ἄξιοι διὰ τὸ κατάντημα οἱ ὀπαδοὶ τῆς θεοσοφίας, ἀλλὰ πταίουσιν οἱ ἴδιοι διὰ τὴν εἰς τὴν ὀθόνην ἐξολίσθησιν νοῦ νέου αὐτοῦ «σωτήρος τοῦ κόσμου», ἀφοῦ ἀκαταπαύστως διευτυμπάνιζον αὐτὸν ὡς «γόητα τῶν ψυχῶν», τῶν δὲ «γότητων» ἡ θέσις εἶνε, ὡς γνωστόν, εἰς τὰς κινήματογραφικὰς προβολὰς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην.

— Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνελθούσῃ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει προδιασκέψαι διὰ τὴν προσύνοδον τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὄρισθησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολιταὶ Γεννάδιος καὶ Κερκύρας Ἀθηναγόρας.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀνεχώρησαν εἰς Καλάβρυτα ὅπως μετὰσχῶσι τῶν ἐκεῖ ἐορτῶν τῆς Ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολιταὶ Ξάνθης Πολύκαρπος καὶ Παροναξίας Ἱερόδθεος.

— Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου ἐπισκέφθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν τὸ ἐν Βουλιαγμένην Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον, ἀποκομίσας ἀριστείας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς καθαριότητος, τῆς τάξεως καὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν τροφίμων.

— Δι' ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου ἐκδοθείσης τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, (24 Μαΐου ἔ. ἔ.) κατεδικάσθησαν αἱ κατηγορούμεναι ἐπὶ ἀπειθείᾳ κλ. μοναχῶν τῆς ἐν Τήνῳ Μονῆς Κεχροβουνίου εἰς ἀποβολὴν μὲν τοῦ Μοναχικοῦ σχήματος, αἱ ἐξῆς: 1) Καλλιστράτη Καρούση, ἔξ Ἀδάνων, 2) Πελαγία Καρούση ἔξ Ἀδάνων, καὶ 3) Μαγδαληνὴ Μαθιοῦ ἔξ Ἀμφίσσης, εἰς σωματικὸν δὲ περιορισμὸν αἱ ἐξῆς: 1) Πελαγία Μαροβέλλα, εἰς περιορισμὸν πέντε ἐτῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Καλαβρύτων κλπ. Ἱερ. Μονῆς «Πεπελενίτσης», 2) Μαγδαληνὴ Ψαρροῦ εἰς τριετὴ περιορισμὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Μαντινείας Ἱ. Μονῆ «Καλτεζῶν», 3) Εὐθυμία Μάνου εἰς τριετὴ περιορισμὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Ὑδρας Ἱ. Μονῆ Προφήτου Ἡλιοῦ, 4) Χριστονύμφη Κωστάκη εἰς διετὴ περιορισμὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Θήρας Ἱ. Μονῆ Ἁγ. Νικολάου, 5) Μελανία Καναρή εἰς ἐνιαύσιον περιορισμὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Παροναξίας Ἱ. Μονῆ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ 6) Μακρίνη Καναρή εἰς ἐνιαύσιον περιορισμὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Παροναξίας Ἱ. Μονῆ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μυτιλήνης ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς μητροπόλεως ἀρχαῖον μαρμαρινον θρόνον, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» (ἀρθ. 18, σελ. 148-9), ὅτι παρὰ τὴν ἔδραν τοῦ Ποτάμωνος εὐρέθη ἐπιγραφή ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς παλαιᾶς μητροπόλεως εἰς αἰο-

λικήν διάλεκτον, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι πρόκειται περὶ ψηφίσματος τοῦ δήμου Μυτιληναίων κανονίζοντος δημοσίον τι ζήτημα ἐξωτερικῆς τινας ἴσως ὑποθέσεως. Ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ὀρισμῷ τοῦ τόπου τῆς ἀναθέσεως τοῦ ψηφίσματος εἰς κοινὴν θέαν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Θεομίας Ἀρτέμιδος ἐν Θεομῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ βουλευτηρίῳ προκύπτει ὅτι τὸ βουλευτήριον τοῦτο κατεῖχε πιθανῶς τὴν θέσιν τῆς σημερινῆς μητροπόλεως περιῶου

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιγραφὴ ἔχει ὧδε:

[. Πρῶσβεύταν] Πο. [Γα]λλίηνον Πολλίω[να Πέμπ]ην καὶ ψάφισμα. Διαπέμπεσθαι δὲ κατ' ἐνιαυτον ψάφισμα παρ τῆς Βολλας καὶ τῷ δάμω περὶ αὐτῶ τούτω πρὸς τοῖς ἀγίμονας ὄπλω; καὶ αὐτοῖς φανέραν πόκμεν τὰν προαίρεσιν τῆς πόλιος περὶ τῶν δαμοσίων πραγμάτων. Αἱ δὲ κέ τις παρ ταῦτα πόη, ἔμμεναι αὐτον ὑπεύθυνον καὶ ὀφέλλην αὐτον τῶ θεα Ἀρτέμιδι εἰραις ἀργυρίῳ-2(;)—(δράχμιας)--, αἷς καὶ ἐπάναντες εἰσπράσσεσθαι τῶν στροτάγων· αἱ δὲ κέ τις μὴ ἰσπράξῃται, αὐτον ὑπὸ ἀπότεισαι διπλοῖς ταῖς ἀπὸ τῷ ψηφίσματος ἐπᾶνω εἰρημέναις (δράχμιας) -- Τὸ δὲ ψά [ι]γμα τότε ἔμμεν[αι] ἐς αἱ ἐπὶ σωτηρία καὶ φυλάκα καὶ ἀγάθα τύχα τῆς πόλιος· καὶ ἐνχαράχθην ἐς στάλλαν μαρμαρίναν καὶ ἀνετέθην ἐν τῷ εἰρω τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Θεομίας καὶ πρὸ τῷ εἰρω βουλευτηρίῳ. Δογματόγραφοι Γνάϊος Πομπήϊος Ρούφος, Γάϊος Ὀρφιος Περίοκλος Ἰουλιάνος, Λούκιος Γράττιος

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἐτελεσῆσεν ἐν Salzbourg ἐν ἡλικίᾳ 61 ἐτῶν ὁ Δος Théodore Georg Rakus, πασίγνωστος ὡς ὁ πρῶτος κατὰ τὴν λαϊκὴν γερμανικὴν ἡμέραν τῆς 11 Δεκ. 1895 ἐν Βιέννῃ ἀναφωνήσας τὴν περίφημον φράσιν «Los von Rom!» («Μακρὰν ἀπὸ τὴν Ρώμην»). Ἐκτοτε ἡ ἀναφώνησις αὕτη κατέστη τὸ ἔμβλημα μιᾶς σοβαρᾶς ἀποχωριστικῆς ἀπὸ τῆς Ρωμαιοῦς Ἐκκλησίας κινήσεως ἐν ταῖς γερμανικαῖς χώραις τῆς τέως αὐστριακῆς μοναρχίας.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

Ἀνεγράφη ὅτι ὁ ἡγέτης τῆς νέας Τουρκίας Κεμάλ Πασᾶς ἀπεφάσισε νὰ ἀντικαταστήσῃ πάντας τοὺς μουεζίνους διὰ «γιγαντοφῶνων». Ἐπὶ τῶν μιναρέδων θὰ τοποθετοῦνται ἐφεξῆς τεράστια γιγαντόφωνα, ἡ δ' εἰς μεγάλην ἀκτῖνα μηχανικὴ ἐκπομπὴ τῆς φωνῆς θὰ καταστήσῃ περιττοῦς τοὺς κατὰ τὰς τεταγμένους ὥρας τῆς προσευχῆς ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν τεμενῶν διὰ τῆς ὥραίας φωνῆς των ὑπομνησκοντας εἰς τοὺς πιστοὺς τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Παγωνίου (ἠνωμένων μονῶν) τῆς Μητροπόλεως καὶ Παγωνιανῆς διακηρύττει ὅτι ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κάτωθι ζῶα ἴτοι 1) τὸ ποίμνιον τῆς ἱερᾶς μονῆς Κοίμησις τῆς Θεοτόκου Μακρὰλέξῃ συγκεῖμενον ἐξ 9 τράγων, 50 γίδια γαλάρια, 5 κριάρια, 30 πρόβατα γαλάρια μιλιόρια, 240 ἐρίφια (κατοίγια) 35 βιτούλια, 1 βοῦν ἡλικίας πέντε ἐτῶν, καὶ 2) τὰ ζῶα τῆς ἱερᾶς μονῆς Προδρόμου Κάτω Μερόπης τέως Φραστειῶν ἴτοι ἓνα βοῦν ἡλικίας ἑνδεκα ἐτῶν, μίαν ἀγελάδα ἡλικίας ἑννέα ἐτῶν, ἓνα μόσχον θῆλυ ἡλικίας δύο ἐτῶν, ἓνα μόσχον ἄρρενα ἡλικίας δύο ἐτῶν, μίαν ὄνον ἡλικίας πέντε ἐτῶν καὶ ὀκτὼ γίδια γαλάρια, 4 ἐρίφια ἅπαντα καλοῦ γένους (κατάσας) ὑπὸ τυῶς δρους ταῦτα ῥίθμιον διακηρύξεως του κατατεθειμένης ἐν ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσιν Ἰωαννίνων, Κονίτσης, Παραμυθίας, Πρεβέζης, Ἀρτης, Αἰτωλοακαρνανίας, Κερκύρας καὶ παρὰ τῇ Γενικῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ταμείῳ Ἀθηνῶν, παρ' αἷς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δελβινακίῳ, Παγωνίου Ἡπείρου ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν Δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Παγωνίου καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὴν 8 καὶ 15 Ἰουνίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10—12 π.μ.

μοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σπάρτῃ τὴν 1ην Ἰουνίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 ἔξωθι τοῦ Συμβολαιογραφείου κ. Ἰωάν. Κασιόχη, ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Σπάρτης ἡ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς δρους καὶ τὰς συμφωνίας τῶν διακηρύξεῶν μας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱ. μονῆς Ὁσίου Δαυὶδ Γέροντος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν Α) ἡ ἐκποίησης 18 τράγων μὲ πρῶτην προσφορὰν δρχ. 450 δι' ἕκαστον, 12 τράγων ἀντι δρχ. 200 ἕκαστον, 70 αἰγῶν ἀντι δρχ. 200 ἕκαστην καὶ 50 ἐρίφων ἀντι δρχ. 120 ἕκαστον ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς μονῆς, Β) ἡ ἐκποίησις τριακοσίων ὀκάδων ἐλαίου τῆς ἱ. μονῆς μὲ πρῶτην προσφορὰν δρχ. 15 κατ' ὀκάδ' ἀντίγραφα τῶν δημοπρασιῶν εἰσὶ κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας, τῆς Κοινότητος Λίμνης, τῆς Μονῆς καὶ τῆς Κοινότητος Ἰστιαίας. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργηθήσονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Λίμνης ἡ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῇ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 8ην Ἰουνίου ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι τῆς 12ης. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου, ἡ μείζωνος προσφορὰς μετὰ τὴν ἐνέργειαν τούτων, θὰ ἐπιναλαμβάνωνται ἕκαστην ἐφεξῆς Κυριακὴν μέχρις ἐπιτεῦξδως ἀποτελέσματος.

Ἰνστιτούτος «Φιλόνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου	ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ † ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ † ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΞΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 9 ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. 100 ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 80
--	---	--

Διεύθυνσις Συντάξεως: Μοσχονησίω 12α. Διεύθ. Διαχειρίσεως καὶ Διεκπεραιώσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης 21